

**Mariana Pitar, *Manual de terminologie și terminografie*,
Timișoara, Mirton, 2009, 184 p**

Publicarea unui manual de terminologie, în contextul interesului sporit pentru această disciplină și în România, reprezintă un moment editorial așteptat și bine venit.

Prin apariția acestui manual devin cunoscute o serie de teorii, principii și metode prezente în sfera terminologiei și terminografiei din ultimul deceniu.

Manualul este un model de abordare tradițională a domeniului, fiind structurat pe tiparul clasic – terminologie / terminografie. Structura materialului este determinată și de scopul vădit didactic; conform autoarei, manualul se adresează „în primul rând studenților, dar și altor cadre didactice care se ocupă de terminologie sau de limbaje specializate (...)” (p. 10).

Volumul este rezultatul experienței didactice a autoarei în domeniul abordat, a efortului de a familiariza studenții cu conceptele de bază ale terminologiei, cu metodele de lucru specifice acestei discipline și cu aspectele practice ale terminografiei.

La scrierea unui manual de terminologie în limba română se adaugă dificultatea de a compensa absența unei terminologii românești exhaustive a terminologiei; în acest sens, autoarea manualului analizat a depus eforturi pentru a contribui cu soluții în cazurile problematice.

Prezentarea obiectului terminologiei este realizată în lumina obiectivelor sale actuale și în raport cu numeroasele discipline cu care se întrepătrunde. Alături de caracterul de inter- și transdisciplinaritate, sunt punctate și noile orientări ale terminologiei spre sociologie, spre cognitiv și ontologie.

Fiind conștientă de dificultatea înțelegerii distincțiilor termen – cuvânt, termen – concept, autoarea dedică un capitol amplu termenului (Capitolul II, *Termenul*). Noțiunile cheie sunt definite, explicate și însoțite de exemple clare. Abundența exemplurilor în cazul clasificării termenilor și a formării lor, alegerea unor domenii și subdomenii accesibile, oferă un material bogat și facilitează

înțelegerea ulterioară a relațiilor termen – concept, a modalităților de atribuire a termenilor.

Atât capitolul referitor la termen, cât și celelalte capitole cuprind o bogăție și o mare varietate de tipologii, clasificări, pentru a familiariza cititorul cu cât mai multe moduri de abordare, fără ca autoarea să-și impună o anumită opțiune. Sistemul de notare a claselor, categoriilor, tipurilor este clar și ușor de urmărit.

Capitolul III, *Conceptul*, este construit ca o secvență logică și firească a capitolului precedent și cuprinde un spațiu amplu consacrat definiției terminologice.

Relațiile dintre concepte și sistemele conceptuale întregesc cel de-al treilea capitol.

A doua secțiune a manualului, *Terminografia*, se referă la aspectele curente ale activității terminografice. Cele trei capitole ale acestei secțiuni se bazează pe informația primei secțiuni, o completează și adaugă date despre finalitatea practică a activității terminografice.

Precizările pe marginea etapelor de lucru ale activității terminografice reprezintă un ghid practic care surprinde esența muncii terminografice.

În mod justificat, un spațiu amplu îi revine fișei terminologice, cu o serie de precizări teoretice și diverse modele.

O trecere în revistă a principalelor tipuri de produse terminografice întregește tabloul celei de-a doua secțiuni.

Cele 23 de anexe ale manualului cuprind o serie de informații utile pentru practicianul terminolog.

Bibliografia demonstrează o bună cunoaștere a principalelor titluri din domeniul terminologiei, acordându-se prioritate resurselor francofone.

Georgeta

CIOBANU

UNIVERSITATEA POLITEHNICA TIMIȘOARA